

Yhdeksäs sunnuntai helluntaista

Oikea ja väärä tie

Tämä sunnuntai kutsuu mietiskelemään oikean ja väärän välillä tehtävää valintaa: totuus vai harha, ahdas vai avara portti, kapea vai laava tie. On tehtävä valinta väriiden ja oikeiden profeettojen välillä. Se on siitä syystä vaikeaa, että susi voi pukeutua lammasten vaatteisiin. Oikean näkeminen oikeaksi ja väärän näkeminen vääräksi kasvaa henkien erottamisen armolahjasta.

Esau tulee väsyneenä metsästysretkeltä. Hänen nuorempi veljensä Jaakob on juuri keittänyt ruskeaa papukeittoa. Esau pyytää sitä syödäkseen. Mutta Jaakob sanoo hänelle: Myy minulle ensin esikoisuutesi. (Esikoisella oli etuoikeus isän siunaukseen, ja hänelle kuului kaksinkertainen osuus omaisuudesta muihin lapsiin verrattuna; vrt. 5. Moos. 21:17). Esau on niin nälissään, ettei hän jaksa paneutua sellaiseen asiaan ja sanoo veljelleen: ”Minä varmaan kohta kuolen. Mitä hyötyä minulle on esikoisuudesta?” Ehkä hän otaksui Jaakobin laskevan vain leikkiä ja vannoo siksi veljelleen. Sitten Jaakob antaa hänelle leipää ja papukeittoa. Esau syö, nousee ja menee tiehensä. Jaakob käyttää toisen hädänalaista tilaa hyväkseen ja puoliksi kiristäen saa veljensä luovuttamaan itselleen esikoisoikeuden. Keveästi tehdyllä valinnalla oli kummallekin kauaskantoiset seuraukset (1. Moos. 25:27-34).

Ristiriita Elia ja Baalin profeettojen välillä kärjistyy tulikokeeseen Karmel-vuorella. Baalin profeettoja on 450, Elia on yksin. Voimasuhteista päätellen edessä on epätasainen taistelu. Elialla on puolellaan etu, jota Baalin papeilla ei ole, nimittäin henkien erottamisen lahja. Purevalla ivalla hän hyydyttää pappien hurmoksen ja valmistelee samalla itse rauhallisesti omaa uhriaan. Hän kutsuu kansan luokseen, korjaa sen nähden Herran alttarin, tekee sen vertauskuvallisin elein koamalla kaksitoista kiveä Herran alttariksi, antaa tehdä vesiojan alttarin ympärille ja kaataa vielä neljä ruukullista vettä uhrin päälle. Näin hän sulkee pois väitteet huijauksesta. Elia valmistelee toimensa vain yhtä vaihtoehtoa varten: Herra on itse ratkaiseva hänen ja Baalin pappien välisen henkisen taistelun.

Elia rukoilee Herraa. Rukouksen jälkeen Herran tuli iskee alas, syö polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan sekä nuolee ojasta veden. Tämän nähdessään kansa tunnustautuu maahan heittäytyen Herraan. Elia voittaa taistelun. Baalin papit olivat tehneet väärän valinnan (1. Kun. 18).

Herra Jeesus kutsuu menemään sisälle ahtaasta portista. Se vie elämään. Avara portti vie umpikujaan, tuhoon ja kadotukseen. Ahtaasta portista alkaa kapea tie, joka lopulta vie täyteen elämään. Laveasta portista johtaa tie tyhjentyvään elämään ja epätoivoon kerran tehdyistä vääristä valinnoista. Ahtaasta portista pääsee vain synnin syvät juuret paljastavan tulikokeen läpi. Siinä valhe

erotetaan todesta. Siksi se on tyhjentyvään elämään vievä portti eli Herra Jeesus itse.

Päivittäinen raamatunluku:

Ps. 92:5-10

Su: Jer. 17:5-10, 1. Joh. 4:1-6, Matt. 7:15-23

Ma: Hepr. 4:1-2,9-13

Ti: Matt. 7:13-14 / 1. Joh. 4:1-6

Ke: Jer. 6:16-20 / Jaak. 1:22-27

To: Matt. 7:24-27(/-29)

Pe: Hepr. 12:14-17 / Ps. 34:16-19

La: Jer. 7:1-7

Virsirukous:

Joutukaa, sielut, on aikamme kallis, vuotemme virtana vierivät pois. Jeesus ei syntisen sortua sallis, kaikille armosta autuuden sois. Oi valitkaa tie, joka elämään vie! Kohta jo päättynyt päivämme lie.

Ei elon tiellä nyt nukkua auta, vaarat ne vaanivat vaeltajan. Kunnian kruunua velto ei voita, turhaan ei aikaansa tuhjata saa. Kun joutuvi yö, on jo myöhäistä työ, kiiruhda, kohta jo hetkesi lyö.

Maailman rakkaus mielestä heitä, riemuiten riennä jo kotia päin. Herraasi kiitä, hän armahtaa meitä, vieläkin ihmeitä hän tekee näin. Tie turvallinen maasta kiusaus-ten taivaaseen vie, kotiin kirkkauden.

408: 1-3